

Az 1975. év Bedő Albert díjasai

Dr. Pankotai Gábor

erdőmérnök

Az erdészet területén, közel negyven esztendőn át kifejtett tevékenysége alapján nyugalomba vonulása alkalmával élete munkájának elismeréseként tüntette ki Bedő-díjjal az OEE Elnöksége. Szolgálati ideje alatt az erdészeti üzemekben, tervezői munkakörben, központi beosztásban és az egyetemi oktatásban feladatait egyaránt magas fokú szakmai színvonalon látta el, és kiemelkedő szervező-irányító képességről tett tanúságot.

Tevékenysége során mindenkor vezérelvnek tekintette az új, korszerűbb módszerek és technika bevezetését. Rendszeres önképzésével a műszaki jellegű területek alapos megismerése mellett magas szintű, átfogó ismeretekre tett szert a fagazdaság egész területén. Gyakorlati munkásságából mindenképp előtérbe kell emelni a magyar erdők feltárása terén végzett sokéves munkáját kell kiemelni.

Szakmai tudását 1958 óta az Erdészeti és Faipari Egyetem általános elismeréssel folytatott oktatói tevékenysége mellett tankönyvekben, szakkönyvekben, egyetemi jegyzetekben és mintegy 40 tudományos dolgozatban adta közre. Tudományos munkássága elsősorban az erdészeti szállítástan témakörét ölelte fel. 1956-ban társszerzőként „Közéltetés és szállítás hegyvidéki erdeinkben” címen megjelentetett munkája úttörő jellegű volt. 1961-ben szerezte meg a „Mezőgazdasági (erdészet) tudományok kandidátusa” tudományos fokozatot, ugyanakkor az erdészeti anyagmozgatás témaköréből megírt disszertációjával.

Az Egyetemen végzett tudományos munkásságának kiemelkedő eredménye az 1965-ben „Erdészeti szállítástan” címmel megjelent tankönyve. A fejlődéssel való állandó együttaladásának bizonyítéka e tankönyv egyes részeinek korszerűsítésére 1974-ben kiadott „Erdészeti szállítástan I—II.” munkája, amelyben az idevonatkozó legújabb ismereteket rendszerezi. A tanszéken az általa irányított kollektíva eredményesen dolgozik különböző kutatási programok megvalósításán.

1966-tól 1969-ig mint rektor, ezt követően mint rektorhelyettes, majd mint az Erdészeti Kar dékánja látta el az Egyetem vezetésében így reá hárult feladatokat.

Az Országos Erdészeti Egyesületben — egyrészt mint az Elnökség és Választmány, másrészt mint egyes bizottságok, szakosztályok tagja —, évtizedek óta végez sokirányú társadalmi munkát és szolgálja a magyar erdőgazdálkodás haladásának ügyét. Különösen fontos volt szerepe a felszabadulás után az Egyesület újjászervezésében, az Erdészeti Lapok újbóli megindításában, az egyesületi élet új alapelveinek kidolgozásában, az erdészek, a technikusok széles körű bevonásában az egyesületi munkába.

Szilárdi József

erdész

Erdészeti pályafutását 1936-ban kezdte gyakornokként a volt gödöllői állami (koronauradalmi) erdőgazgatóságon. A jelenlegi Isaszegi Erdészet területén 1943 óta dolgozik különféle beosztásokban: 1943-tól 1961-ig kerületvezető erdész, 1961-től 1969-ig erdőművelési műszaki vezető, 1969-től erdészetvezető.

Mint kerületvezető erdész az 1954—1961 közötti időszakban Isaszeg és Pécel község határában 360 ha új zöldövezeti erdőt telepített. Erdőművelési műszaki vezetőként stabilizálta az erdészet erdőművelői munkásgárdáját. Határozott irányítással, jó munkaszervezéssel, az új technológiák bevezetésével, újításával elérte, hogy az erdőművelési munkákat a Gödöllői Erdő- és Vadgazdaságban legjobb minőségben a vezetése alatt álló Erdészet hajtja végre, vágásfelújítási hátraléka hosszú évek óta nincs. Az erdősítések befejezésének idejét jelentősen lecsökkentette. Az erdészet az 1970—1974 közötti időszakban 275 ha véghasználati területet termelt ki, ugyanakkor a befejezettként átadott erdőfelújítások területe 323 ha volt.

A bővített újratermelést a meglévő állományok szakszerű gondozásával és a romlott erdők átalakításával oldotta meg. Az erdészet területén az elmúlt öt évben a cser rovására a tölgy arányát 3⁰/₀-kal, az akác rovására pedig a fenyő arányát 18⁰/₀-kal emelte.

Többszörös újító. Jelentősebb újításai: motoros és talajmaró gödörfúró, motoros aprómag-gyűjtő, gépi vontatású makkvetőgép.

Példamutatósával, szorgalmával, következetességével egységes kollektívát és jó munkahelyi légkört alakított ki. Erdészete évek óta a legkisebb ráfordítással és a legnagyobb eredményességgel dolgozik és az utóbbi öt évben négy alkalommal nyerte el a legjobb erdészet címet, az 1974. évi kongresszusi munkaversenyben pedig az első helyet érte el vállalaton belül.

Horváth Sándor

erdőmérnök

A Pilis erdészeti feltáró hálózatának megteremtője. A Pilisben eltöltött 19 esztendőszolgálat alatt a kezdetben 23 km-es úthosszúság a jelenlegi 152 km-es úthálózattá bővült.

1946-ban szerete meg oklevelét. Ezt követően a Váci Erdőgazdaság központjában, valamint a kemencei és nagymarosi erdészeten dolgozott. 1950-től az Erdőközpont irányítása alá tartozó erdei feltáróút építő kirendeltség vezetőjeként Diósjenőn és Németbányán irányította az út-, illetve vasútépítő munkát. Később az Erdőgazdasági Építő Vállalat építésvezetője Parádon és Pilismaróton. 1956 elején az ÉM 1. sz. Mélyépítő Vállalathoz került és Pilismaróton az erdei útépítési munkát vezette. 1975 februárjában a Pilisi Áll. Erdőgazdaság szolgálatába lépett és Visegrádon dolgozott fahasználati előadói munkakörben. Néhány hónap múlva az erdőgazdaság központjába került mélyépítési előadói beosztásba. E beosztásban dolgozik jelenleg is, tervezési, szervezési és ellenőrzési vonalon.

Része volt az ötvenes évek második felében az erdészeti feltárás újjászüllesztésében. Korszerű tervezés és racionális kivitelezés volt a célkitűzés. Ennek eléréséért kitartó szorgalommal, szakadatlan önképzéssel és szervező munkával dolgozott. Tárgyi tudásának növelésére minden alkalmat felhasználta. Közvetlen kapcsolatot teremtett az egyetemekkel és illetékes tanszékeivel és több mérnök-továbbképző tanfolyamon vett részt. Idegen nyelveket tanult meg azért, hogy a szakirodalmat eredetiben olvashassa.

Kiváló elméleti felkészültsége szerencsés módon társul a kivitelezést szervező képességgel. Sokat tett a modern útépítő technika bevezetéséért. A célszerű géppark megteremtésén túl kialakította azt a szervezetet, amellyel a nagy feladatok végrehajthatók voltak. Az erdőfeltárást megfelelően biztosító úthálózat kiépítésével lehetővé tette az embert kímélő, korszerű termelési módszerek alkalmazását és megteremtette az erdei munkások munkahelyre szállításának alapfeltételét. Munkájával a Parkerdőgazdaság gazdálkodási eredményeit javította és nagyban hozzájárult a magyar erdészet jóhírének öregbitéséhez is.

Horváth Sándor 1948 óta tagja az Egyesületnek és aktív társadalmi munkása az Erdőfeltárási Szakosztálynak. Tevékenyen működik a Helyi Csoport műszaki fejlesztési munkabizottságában is.